

עַל (דף רכ"ד ע"א) הַשָּׁמַיִם וְעַל הָאָרֶץ, וְעַל אַרְבַּע רוּחוֹת
 עֲלֵמָא ועליו ביארו חז"ל ואמרו שצריך ליחדו בכדי שתמליכו את הא"ס ב"ה על השמים
 והארץ ועל ארבע הרוחות של העולם [רט] כי זהו סוד האות א' המורה על אחדות גמורה
 [רי]. ב', שָׁמַיִם וָאָרֶץ וסוד האות ב' הוא זו"ן הנקראים שמים וארץ. ג',
 עֲמוּדָא סְבִיל לִוָן וסוד האות ג' הוא היסוד הנקרא עמוד שהוא נושא ומייחד
 אותם. ד', אַרְבַּע חֲיוֹן וסוד האות ד' הוא כנגד ד' חיות ארגמ"ן שהם כסא אל
 המלכות. ה' בְּרִסְיָא וסוד האות ה' הוא הכסא של המלכות שהיא האות ה'
 האחרונה משם הוי"ה. ו', שֵׁית דְּרָגִין לְבְרִסְיָא וסוד האות ו' הוא כנגד
 שש המדרגות שיש לכסא, דהיינו שסוד הכסא הוא הארות תנה"י דמלכות דאצילות שהם
 יורדים להיכל קודש קודשים דבריאה שבהם הוא כחב"ד דבריאה, וסוד שש מדרגותיו הוא
 שש ספירות תחתונות דבריאה (כמבואר בע"ח שער כסא הכבוד א').
 ז' הו"ו ח ט: אָדָם ועוד יש לבאר כי אותיות א' עד אות ט' כולם יחד הם מנין
 מ"ה שהוא כמנין אד"ם שהוא סוד ז"א הכולל ט' ספירות. י' יִיחֹד דִּילִיָּה,
 מַלְכוּת, עֲשִׂירָאָה דְאָדָם. תִּשְׁעָ, אִיהוּ לְקַבֵּל תִּשְׁעָ
 אֲתוֹנוֹן והאות י' הוא כנגד הייחוד שלו שהיא המלכות והיא משלימה את עשר ספירות
 דז"א הנקרא אדם, ותשע ספירות הראשונות הם כנגד תשע אותיות מאות א' עד אות ט'.

אור הרשב"י

[רט] כדאיתא בברכות דף יג עמוד ב' רבי
 ירמיה הוה יתיב קמיה דרבי חייה בר אבא
 חזייה דהוה מאריך טובא. אמר ליה: כיון
 דאמליכתייה למעלה ולמטה ולארבע רוחות
 השמים, תו לא צריכת.
 [רי] והנה כאן לא ביאר את סוד האות י'
 התחתונה שבאות א'.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

וְכַאֲשֵׁר אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל, יִדְעִין רָזָא דְמֵאֲרִיָּהוּן אֲשֶׁרֵיהֶם אֵלֹ
יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם יוֹדְעִים אֶת הַסּוּדוֹת שֶׁל אֲדוֹנָם.

בקרבת יש עשן מצד הדין וריח ניחוח מצד הרחמים

דְּבַר אַחֵר [ריא], צוֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֵת
קִרְבְּנֵי לַחֲמִי לְאִשֵּׁי רֵיחַ נִיחּוּחִי וְהִנֵּה כְּתוּב בַּפְּסוּק צוֹ אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְגו'. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, בְּקִרְבָּנָא אֵית עֶשֶׂן, וְאֵית רֵיחַ
[ריב], וְאֵית רֵיחַ נִיחּוּחַ וְאָמַר רַבִּי יְהוּדָה שֶׁבְּקִרְבֵּן יֵשׁ עֶשֶׂן וִישׁ רֵיחַ נִיחּוּחַ, עֶשֶׂן
אֵיחֹו מְסֻטָּרָא דְדִינָא, הֵדָּא הוּא דְכִתְיָב, (דברים כט) כִּי אֲנִי
יְעֶשֶׂן אֶף יְהוָה וְהִנֵּה הָעֶשֶׂן הוּא מִצַּד הַדִּין כִּי זֶהוּ מִשְׁכַּח כִּי עֹז יַעֲשֶׂן אֶף ה'. (תהלים
יח) עָלָה עֶשֶׂן בְּאָפוֹ וְאֵשׁ מִפִּי תֹאכַל וְכ"כ עוֹד 'עָלָה עֶשֶׂן בְּאָפוֹ וְאֵשׁ
מִפִּי תֹאכַל'. רֵיחַ נִיחּוּחִי, רַחֲמִי. (שיר השירים ג) וְרֵיחַ אֶפְרַיִם
כְּתֻבּוֹתִים אֲמַנֵם רֵיחַ הַנִּיחּוּחַ הוּא מִצַּד הַרַחֲמִים וְכַמֶּשֶׁכַּח 'וְרֵיחַ אֶפְרַיִם כְּתֻבּוֹתִים', דְּהֵינּוּ
שֵׁשׁ בְּתַפּוּחַ ג' גּוּוֹנִים שֶׁל אֲדוֹם וְיָרוֹק וְלָבֵן וְהוּא כְּנֶגֶד הַת"ת שֶׁהוּא רַחֲמִים הַכּוֹלֵל מִחוּ"ג
(הרמ"ק בפרדס).

אור הרשב"י

[ריא] העטרת צבי לא גורס דבר אחר. מאמר זה בשם רבי יהודה והרעיא מהימנא
וכתב היהל אור שמאמר זה קאי על המבואר מוסיף על דבריו.
לקמן בדף רמ"ב ע"א ששם ביאר רבי יודאי [ריב] היהל אור לא גורס ואית ריח.
בסוד העשן והריח שיש בקרבן וכאן מביא

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

מקשה הרעיא מהימנא שהרי בשני הפסוקים של עשן וריח כתוב אף ושניהם צריכים להיות דין

אָמַר רַעִיָא מְהִימָנָא, וְהָא תַרְווייהוּ עֵשֶׁן וְרִיחַ, אֵינּוּן בְּאַף, וְקָרְאִין סְהַדִּין. חָד, עָלָה עֵשֶׁן בְּאַפּוֹ.

וְתַנְיִינָא, וְרִיחַ אִפְךָ כְּתוּבָתִּים. וְאַמַּאי אֶתְקַרֵּי חָד עֵשֶׁן דִּינָא וְתַנְיִינָא רַחֲמֵי וּשְׁאֵל הָרַעִיָא מְהִימָנָא וְהָרִי שְׁתֵּי הַבְּחִינוֹת שֶׁל עֵשֶׁן וְרִיחַ

הם עולים באף והפסוקים מעידים על זה, כי פסוק אחד אומר 'עלה עשן באפו' ופסוק שני

אומר 'וריח אפך כתפוחים', ואם כן למה אחד שהוא עשן נקרא דין והשני שהוא הריח נקרא

רחמים. אָלָא, בְּחוּטְמָא אֵית תִּרִין חִלּוּנִין, וְאַתְמָר

בְּשִׁמְאָלָא, עָלָה עֵשֶׁן בְּאַפּוֹ אלא בחוטם יש שני חלונות שהם שני הנקבים

שבאף ועל הנקב השמאלי נאמר 'עלה עשן באפו' מאחר שהדין מתעורר מהשמאל, מַאי

עָלָה ולמה נאמר עליו לשון 'עלה'. אָלָא מְלַבָּא דְּאִיהוּ בְּשִׁמְאָלָא,

לְקַבֵּל גְּבוּרָא [ור"ג] אלא מצד הלב שהוא בשמאל שהוא צד הגבורה עולה העשן,

דהיינו שכאשר יש חטאים עולה התעוררות דין מהגבורה אל הבינה ומשם היא עולה אל

הדעת שהוא סוד חוטם דו"א ואז הוא מעורר דין מהנקב השמאלי שבו (רמ"ק).

מִימִינָא נְחִית רוּחָא לְגַבִּיהָ, לְקַרְרָא לִיהָ, וּלְשַׁכָּח

רוּגְזָהּ, מִסְטָרָא דְּחֶסֶד, דִּתְמָן מוֹחָא אמנם אח"כ מצד הימין יורד

אליו רוח בכדי לקרר אותו ולהשקט את כעסו והוא מצד החסד שבימין ששם המוח, ודבר

אור הרשב"י

[ור"ג] גירסת הרמ"ק גבורה.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

זה נעשה כאשר חוזרים בתשובה, שאז עולה תפילת הצדיקים למעלה והקב"ה מרחם עליהם ומוחל להם, ואז העשן של הדין מתמתק ע"י שמתעורר חסד דק היוצא מנקב חוטם ימין דז"א ועולה אל שורשו שבחכמה ומשם מתעוררים הרחמים בכדי לבטל את הדינים (רמ"ק).

חֲכָמָה לִימִינָא, הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדֵרִים והנה החכמה היא בימין ועליה אמרו חז"ל הרוצה להחכים ידרים בתפילתו [ריד] מאחר שהדרום הוא בימין של החכמה. **בִּינָה בְּלִבָּא, כְּלָפִי שְׁמָאֵלָא, הַרוּצָה לְהַעֲשִׁיר יִצְפִּין** והבינה היא בצד הלב שהיא צד שמאל, ומשום כך אמרו חז"ל הרוצה להעשיר יצפין בתפילתו, כי סוד העשירות הוא מהבינה שבשמאל [רסו].

וּבְגִין דָּא עָלָא עֲשֵׁן בְּאַפּוֹ, מִן בִּינָה לְגַבִּי חֲכָמָה, דְּאִיהִי לִימִינָא, וּמִקְבֵּל לִיהִי בְּחֻדָּה, בְּנִגּוּנָא דְּלִיּוּנָא ומשום כך נאמר 'עלה עשן באפו', דהיינו שהעשן עולה מהבינה שבשמאל אל החכמה שבימין בכדי לעורר את החכמה להשפיע, ועי"כ החכמה מקבל את העשן בשמחה שהוא סוד הדין הממותק, שדבר זה נעשה ע"י ניגון הלויים שהם ממתקים את הדינים ועי"כ הם מעוררים את שמחת הייחוד של החו"ב (רמ"ק).

אור הרשב"י

[רסו] ומשום כך מזבח הפנימי שבסוד הבינה היה בשמאל ועליו היו מקטירים קטורת שהמקטיר היה זוכה על ידי כן לעשירות וכדאיתא בילקוט שמעוני פרשת וזאת הברכה רמז תתקנה תנא מעולם לא שנה בה אדם, מאי טעמא אמר רבי חנינא מפני שמעשרין.

[ריד] כדאיתא בבבא בתרא דף כה עמוד ב' אמר רבי יצחק: הרוצה שיחכים – ידרים, ושיעשיר – יצפין, וסימניך: שלחן בצפון ומנורה בדרום; ורבי יהושע בן לוי אמר: לעולם ידרים, שמתוך שמתחכם מתעשר, שנאמר: אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000